

Р Е Ш Е Н И Е

№ 21

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 януари 2013 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №356 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) Софийска област (СО) против решение №737 от 10.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №276 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2303907/07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ*** в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е необосновано, неправилно и незаконосъобразно. Като основание за касационно обжалване на първо място е посочено неотчетено от районния съд обжалване на процесното НП след изтичане на преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН – от датата на връчване на постановения правораздавателен акт. Жалбоподателят твърди още, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно като посочва, че вмененото на лицето, сочено за работодател и съответно нарушител деяние, е установено и доказано по безспорен начин. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като постанови решение, с което процесното НП бъде потвърдено. Пред съда Дирекция „ИТ“ СО чрез ю. к. Н.*** поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, „***“, гр. Перник се представлява надлежно от адв. П.***, който от името на дружеството възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор А.***, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Административен съд – Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Вследствие на извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението на районен съд Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба. Тук не се приемат оплакванията на жалбоподателя за проведено пред районния съд обжалване извън срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. Като част от преписката по делото е представено копие – „колаж“, част от което е и обратна разписка за доставяне с №ИД PS 1000 01K1TV S от дата 18.01.2012 г., с твърдение от страна на административнонаказващия орган, че със същата е връчено НП с №23-2303907. За прецизност само ще се отбележи, че този документ не удостоверява връчване именно на това НП, предвид липсата на вписване в самата разписка на вида и номера на документа, доставен със същата. На свой ред пред първата съдебна инстанция наказаното дружество „ЕЛРОН“ООД представя копие на фискален бон на „Български пощи“ с клеймо от 25.01.2012 г. като доказателство за депозиране на жалба срещу процесното НП. И тук за прецизност ще се отбележи, че номера на известието за доставяне, вписан във фискалния бон на „Български пощи“ и номера на стикера от обратната разписка, залепен на пощенския плик, с който жалбата е изпратена не съвпадат. При липса на възражения или оспорвания относно вписванията в така представените документи и от двете страни, съдът приема същите за относими доказателства относно датата на връчване на процесното НП и преценка относно срочността на

обжалването. Така НП е връчено на 18.01.2012 г., като е обжалвано в 7-дневния срок - на 25.01.2012 г. Твърдението на жалбоподателя, че писмото с жалбата е изпратено на 27.01.2012 г. не кореспондира с данните по делото, тъй като видно от пощенския плик, това е пощенското клеймо на дата на получаване в пощенски клон в гр. София по адреса на Д „ИТ“СО. Нечетливата в клеймото на пощенския плик дата на изпращане, в съчетание с данните в копието на фискалния бон на „Български пощи“, неоспорвани от настоящия жалбоподател, съдът приема за дата 25.01.2012 г. Обжалването е проведено в 7-дневния срок.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 04.08.2011 г. вследствие извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, на „***“ , гр. Перник е съставен акт за нарушение на Кодекса на труда затова, че към 04.08.2010 г. не е уредил отношенията във връзка с предоставяна му от лицето Н. И. Л.*** работна сила като трудови. Актосъставителят се е основал на данни от книга за начален инструктаж, в която Луканов се е подписал като изпълняващ длъжност „резащ“.

При така установеното от фактическа страна районният съд при извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е приел същите за съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са повод за отмяна на процесуално основание.

Приел да разгледа съществото на спора, решаващият състав на Районен съд - Перник след съвкупна преценка на всички представени и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите не обосновават безсъмнен извод за осъществяване на вменения на лицето, сочено за нарушител административнонаказателен състав. Доказателствата в полза на „обвинението“ съдът е приел за недостатъчни да се направи извод, че лицето Николай Луканов действително е полагало труд по смисъла на КТ за „***“.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Предвид конкретиката на казуса, а именно че се касае за период от време, приключил към датата на извършената от Д „ИТ“СО проверка; предвид твърденията на лицето сочено за нарушител и представените от него доказателства за наличие на договор за СМР с друго лице, задължило се да изпълни дейностите по „извършване на просеки на територията на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД - Направление Плевен“ посредством свои служители, контролиращата спазване на трудовото законодателство Д„ИТ“СО, е следвало да насочи проверката си и към дружеството - страна по договора за СМР с „***“, независимо от твърденията, направени от лицето У.*** в

изпратения от същия сигнал. В горния смисъл изводите на районния съд за недостатъчност на доказателствата, на които са се основали актосъставителят – за даване начало на производство по налагане на административно наказание, както и административнонаказващият орган – за да издаде процесното НП, категорично се споделят от касационния съдебен състав. Такива доказателства, предвид тежестта на доказване, както и въпреки служебното съдействие на съда не са представени и събрани и в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, както и не са представени пред касационния съд.

Предвид гореизложеното, въз основа и на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба ще бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №737 от 10.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №276 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2303907/07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ*** в качество „работодател“, за нарушение на Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/